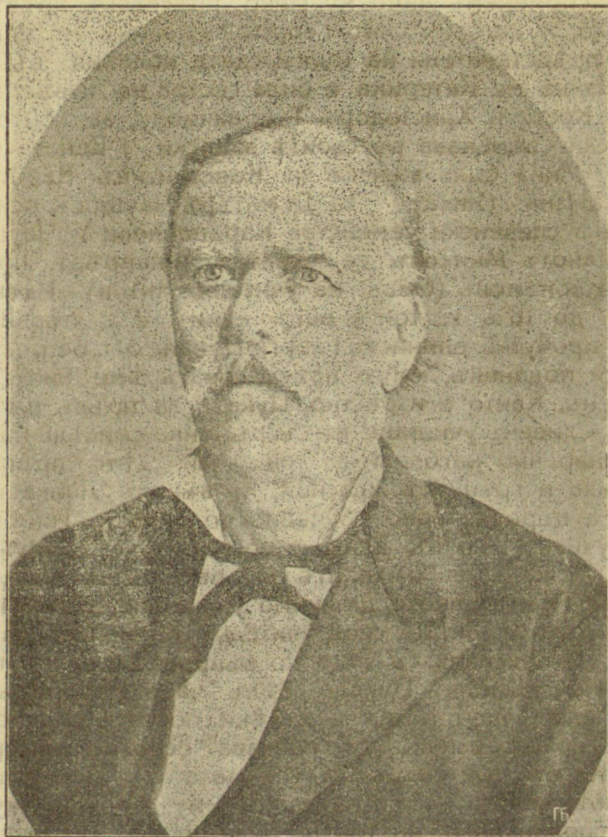

Тодоръ Д. Кювлиевъ, Иванъ Д. Желѣзковъ. Нека почитително се поклонимъ прѣдъ паметъта на всички тия безкористни дѣйци, всѣки единъ отъ които, споредъ силитѣ си, е съдѣйствувалъ за успѣха на великото дѣло — укрѣпяването на сливенската българска община. Но по причина на своята

Панайотъ Минковъ

голяма интелигентностъ, солидна школна подготовка и неморима енергия, Панайотъ Минковъ билъ душата на общината въ единъ периодъ на повече отъ двайсетъ години (1850—1876) и безспорно има право на дълготрайна почитъ като мъжъ, който е посветилъ живота си за благо на своитѣ съграждани, като човѣкъ, който въ висша степенъ е притежавалъ всички нравственни и християнски добродѣтели, и като ратникъ за извоюване широко общинско самоуправление и черковни правдини за народа ни.